

dige reizen naar Parijs en een verblijf in Fontainebleau voltooiden verder zijne kunstenaars-opvoeding. Onder die invloeden heeft hij zich losgemaakt van den toenmaals heerschenden smaak voor fijn-behandelde, net-gepenseelde kabinetstukjes, en is hij gekomen tot de gezonde opvatting, die hij nu nog huldigt, nu meer nog dan vroeger, omdat een langzamerhand verkregen meesterschap in het métier zijn hand vrijer maakt en hij, meer dan vroeger, kan, wat hij wil.

Zijn verblijf in Brussel was nog in een ander opzicht van groot belang. Hoewel hij in Fontainebleau, ook in de Campine, veel schilderde, kreeg hij een zekeren weemoed naar „de plek,” waar ook zijn „wieg eens stond.”

Zuid Laren (Drenthe).

Volgens den regel, dat „verwijdering toenadering brengt,” snakte hij in den vreemde naar het hollandsche landschap. En zoo begon hij de lange, onafgebroken reeks van zomercampagnes, waarin hij Holland, Utrecht, Gelderland (dezen zomer nog Drenthe) in alle richtingen doorkruiste. Niet alleen dat hij er dan hier „frisch voorkwam,” maar ook als iemand, die nog wat anders gezien had dan de uitvoerige schilderingen van oudere tijdgenooten. Denkt u, hoe hij er van genoot, uit de vrij troostelooze omstreken van Brussel in eens verplaatst te zijn te midden onzer „sappige, groene weiden,